

## ODMEV

JOŽE POGAČNIK

Oblak, ves mrk in len,  
pusto razpuščen  
tik nad gozd je legel.  
Droben in natrgan šal  
topo v polje se mu je zapredel.

Na tiho čelo,  
k oknu bridko nagnjeno  
tih dež, tih dež me moči.  
Na češnjev list  
pred oknom  
za kapljo kaplja kane  
in trdo se razpoči.

Sredi vasi razstlane  
na nekem ognjišču gori:  
dež je dim na streho pobil.  
Trudno za mokrimi travniki  
nabrekel  
potok previja se siv.

Po češnjevem deblu  
drobni curki gredo,  
drobno in tiho  
vase golčee pojo.

Zdaj iz zvonika — danes je dvakrat daleč vse —  
počasi tri — za Gospodovo smrt zvoni,  
težek, zamolkel zvon  
v šumečem dežju se duši.

Na našem dvorišču je danes tako,  
ko da že davno vsi spat bi odšli...